

Advies

Aan: Hans Slender en Hiske Wiggers
Van: Adviescommissie voor de Sport Gemeente Groningen
CC: W. Tol
Datum: 14 september 2020
Betreft: Advies conceptversie Sport- en beweegvisie 2021+

Beste Hans en Hiske, alsook de raadsleden en college van burgemeester en wethouders,

Vanuit de adviescommissie willen we onze complimenten geven over de huidige tekst van de sport- en beweegvisie 2021+. We waarderen het enorm hoe jullie het proces hebben ingericht en met vele betrokkenen hebben gesproken om te komen tot deze inhoud. Dat hebben we nog niet eerder gezien in de gemeente en daar kan van geleerd worden voor toekomstige processen waar veel belanghebbenden bij zijn.

Daarnaast vinden we het heel prettig om te ervaren welke rol jullie ons (Adviescie) hebben gegeven. We worden op tijd benaderd en krijgen een prettige terugkoppeling op onze input.

We hebben de feedback op de sportvisie verzameld in de verschillende werkgroepen. Er zat redelijk veel overlap in de feedback, met name ten aanzien van het begrip 'sportief kapitaal'. Maar er zijn ook een paar concrete opmerkingen op specifieke onderwerpen. Er zit geen volgorde in importantie in de weergave van deze opmerkingen op specifieke onderwerpen.

Sportief kapitaal

Een meer integrale benadering qua beleidsterreinen dan de vorige visie en meer aandacht voor ongeorganiseerd sporten. Wel wordt constant gehamerd op het opbouwen van Sportief Kapitaal vanuit de jeugd omdat dit zou leiden tot duurzame sportdeelname. En daar blijven wij toch vraagtekens bij zetten. Als dat zo is en de cijfers over sportdeelname bij jeugd zijn al jaren stabiel goed, waarom is er dan zo'n enorme dip in sportdeelname vanaf een jaar of 30? Sportief Kapitaal heeft een veel bredere scoop dan alleen sportdeelname dus misschien zou dat juist nog toegelicht moeten worden (of het begrip moet nog bekender worden).

Het opbouwen van sportief kapitaal waar zo op gehamerd wordt, is natuurlijk ook belangrijk, maar het is geen nieuwe richting waarmee duurzame sportdeelname vergroot wordt: het is iets wat al gebeurt, hoewel we het misschien niet zo noemen, en wat nodig is om minimaal de sportdeelname die we hebben te handhaven.

De theoretische achtergrond van de visie is goed uitgewerkt, maar op sommige punten minimaal. Er wordt veel aandacht besteed aan de ontwikkeling van sportief kapitaal (van binnen naar buiten en van buiten naar binnen) en de piramidevorm van talentontwikkeling, maar de link naar de onderkant van

die piramide blijft dan weer wat vaag, terwijl dat juist één van de aandachtspunten is. Er wordt kort iets gezegd over het “ontsluiten van kennis” van de top van de piramide naar de onderkant en dat het initiatief van onder moet komen met een “horizontale manier van samenwerken” (lokale initiatieven, uitwisseling van initiatieven), maar in verhouding tot de rest van de visie komt dit wat minder uit de verf.

Investeren in het sportief kapitaal vanuit de jeugd vinden wij wel degelijk een sterke koers, maar dan meer: wat heeft deze jeugd nodig om later door te blijven gaan met sporten en bewegen. De interventies en integrale aanpak dient wellicht te worden herijkt, aangezien de deelname in deze leeftijdsgroep constant is, maar later er dus sprake is van uitval.

Opmerkingen op verschillende onderwerpen

Cijfermatige onderbouwing in de inleiding zou het stuk sterker maken. Het aantal sportverenigingen per aantal inwoners of het aantal beweegplekken in de openbare ruimte. Er wordt gesproken over het ‘unieke Groninger karakter’, daar kunnen veel mensen vast een voorstelling bij maken, maar dit ook concreet uitdrukken in cijfers wordt ook gewaardeerd.

In de samenvatting zou het misschien goed zijn om aan te geven in welke mate deze visie verschilt van de vorige. Bijvoorbeeld dat er meer gekeken wordt naar ‘plezier’ (vsk), bewegen in een andere context dan de vereniging, en dat ontplooiing van sportief kapitaal van belang is.

Bij software wordt de term “Interventies” genoemd dus wij zijn benieuwd hoe concreet dat kan worden gemaakt in het Meerjarenprogramma. Dat geldt vanzelfsprekend voor alles en loopt door de hele visie: hoe worden zaken concreet en meetbaar gemaakt? Er zou een soort twee sporen beleid gehanteerd kunnen worden: interventies voor het hier en nu (dus ook een aanpak voor de doelgroep waar er sprake van veel uitval is) en interventies voor de lange termijn.

Binnen opgave 3 wordt benoemd of de faciliteiten nog aansluiten bij de behoeften van de sporten. Hierin missen wij de maatschappelijke- en gezondheidsopgaven die er liggen vanuit de (lokale) overheid en die een belangrijke rol zouden moeten spelen in de visie op lange termijn. Er is een duidelijke verwijzing naar deze problematiek en wat ze er onder verstaan. De connectie op welke sport daar dan aan bijdraagt zou nadrukkelijker kunnen worden genoemd.

Er wordt in de hele visie niet gesproken over doelen als deelnamepercentages, gezondheidswinst, etc. Mag je dit in een visie wel verwachten of zijn we dan te kritisch? Als voorbeeld vinden we dat het project “De Bewegende Stad” onvoldoende impact meet omdat aan de voorkant ook geen cijfers worden vastgelegd. Heb je dan een groep mensen blij gemaakt als je een plek faciliteert of heb je ook gezondheidswinst voor een grotere groep te pakken op de langere termijn?

Er worden nogal grote ambities ten aanzien van sport op school genoemd. Dat kan bijna niet zonder dat op iedere school een vakdocent L.O. aanwezig is. Daar zijn we nog lang niet in Groningen om dat voor elkaar te krijgen, dus hoe gaat dat straks concreet uitgewerkt worden?

Advies

Als er meer aandacht komt voor bewegen en sport dan is de kans ook groter dat sportief talent oppopt. In Groningen zijn we goed in het faciliteren van talent, maar daar zijn we niet onderscheidend in als gemeente en er liggen legio mogelijkheden omdat te verbeteren (zie ook de kansen die de Topsportagenda Noord Nederland biedt). Hoe krijgen we dus meer aandacht voor potentiële talenten op een hoger niveau? Dat liggen kansen om vanuit de sport en onderwijscontext meer mee te doen.

In het kader van “iedere Groninger” wordt ook genoemd: “Veel sportclubs vormen onbewust een omgeving waar mensen met veel sportief kapitaal zich thuis voelen, maar waar mensen met weinig sportief kapitaal maar moeilijk kunnen aarden. Dit uit zich vaak expliciet doordat er weinig aanbod beschikbaar is voor mensen met een fysieke of verstandelijke beperking, of voor ouderen.” Hier lezen wij dat mensen met fysieke of verstandelijke beperking en ouderen worden gezien als mensen met weinig sportief kapitaal, wat natuurlijk lang niet altijd het geval is. Veel ouderen hebben juist een hele schat aan sportief kapitaal, maar moeten daar op een gegeven moment gewoon een andere expressie aan geven. Ook lijkt het hier alsof het de bedoeling zou moeten zijn dat reguliere sportclubs zich allemaal openstellen voor varianten voor sporters met een beperking (om zo een omgeving te zijn waar mensen met een fysieke of verstandelijke beperking kunnen aarden), wat natuurlijk onhaalbaar en onwenselijk zou zijn: aanbod voor mensen met een fysieke of verstandelijke beperking is te vinden bij sportclubs die een aanbod van aangepast sporten hebben (denk bijvoorbeeld aan BVG in Groningen die een G-team basketbal heeft en HSVB in Haren die rolstoelbasketbal aanbiedt). Het is belangrijk om dat aanbod niet uit te kristalliseren over meerdere sportclubs, omdat geen dan levensvatbaar is.

Dan nog een praktische vraag: Voor welke periode wordt de sportvisie vastgesteld? Er staat nergens een termijn vermeld, al geeft de titel ‘2021+’ wel een idee.

Ten slotte

Mocht dit advies vragen om een nadere toelichting dan zijn wij zeker bereid om daar gehoor aan te geven.

Met vriendelijke groeten,
Adviescommissie voor de Sport